

Vinneren av Finn Erik Alsos' minnepris 2019

Vidar Koksvik

Cloud I (2019)

Blåst og frihåndsformet opakt og hvitt glass

130 x 90 cm

ca. 20 kg

Vidar Koksvik (f. 1969) er utdannet glasskunstner fra Glasskolan i Orrefors og The Surrey Institute of Art and Design. Han har også MA i kuratorpraksis fra Universitetet i Bergen. Helt siden han etablerte seg som kunstner i 1998 har han vært opptatt av å utforske glassets mangfoldige muligheter, utvide sitt kunstneriske og tekniske repertoar og å utøve sitt kunsthåndverk på ulike arenaer. Han har hatt flere separatutstillinger og deltatt i atskillige både juryerte og kuraterte gruppeutstillinger i Norge. De siste årene har han også mottatt oppmerksomhet fra andre land med utstillinger og salg av arbeider til gallerier og kunder i Sverige, Danmark, Storbritannia og USA. Han virker også som kurator, og er opptatt av viderføring, fornying og formidling av glassblåserfaget, som det hittil har vært magre utdanningstilbud for i Norge.

Prisjury 2019

Kiyoshi Yamamoto
juryleder, tekstilkunstner

Anne Britt Ylvisåker
førstekonservator KODE

Aron Irving Li
metallkunstner

Kristine Bjaadal
designer og kunsthåndverker

Prisen skal gå til kunstneren bak et verk i Årsutstillingen som markerer en særlig nyskapende og kvalitetsmessig sterk utvikling i vedkommendes eget kunstnerskap og/eller i fagfeltets utvikling. Vinneren kåres av utstillingsjuryen og prisen er på 100 000 kr. For oversikt over tidligere prismottakere, se katalogen for Årsutstillingen 2019.

Juryens begrunnelse

Vinneren av Finn Erik Alsos' minnepris 2019 deltar med et verk som markerer en subtil, men virkningsfull brytning i vedkommendes kunstnerskap. Formspråket har blitt jobbet fram over tid, og vi har sett det i nylige utstillinger som markerte en interessant utvikling i kunstnerens prosjekter. Der hadde verkene ofte sterke og varierte farger, eller en symbolsk fargebruk som blant annet henviste til kjøtt. Nå er prosjektet tatt et steg videre i en retning som fjerner seg helt fra kontrasterende fargebruk.

Verket er satt sammen av elementer i opalhvitt og gjennomskinnelig glass. De ulike gradene av gjennomskiktighet samspiller med lysets refleksjoner og kan gi inntrykk av en soloppgang i snøen på en senvintersdag. Når kuløren tas bort, får tilskueren tilgang til en mer fokusert forståelse av egenskapene i materialet glass. Her er det de subtile nyansene som gir verket styrke.

Glass har og har hatt et veldig lite fagmiljø i Norge og skiller seg fra de fleste andre kunsthåndverkspraksiser ved at det ikke tilbys høyere utdanning i faget her til lands. Når kunstneren bak årets vinnerverk kom på banen med sitt venetianskinspirerte glass sent på 90-tallet, var dette et fremmed uttrykk som ble lagt merke til i miljøet. Uttrykket har senere blitt fremmet og videreutviklet med stor virtuositet. Under utfordrende forutsetninger har prisvinneren blitt en foregangsfigur i det norske fagmiljøet for glass.

Verket utgjør en lysekrone, og minner oss om de overdådige tradisjonelle oppsatsene fra Murano i Venezia fra langt tilbake i tid. Samtidig har den et uttrykk som ligger milevis unna Muranoglasset. Ingen av de enkelte formene i kronen fører deg til Venezia. Du kan ikke koble venetiansk glamour med skandinavisk minimalisme – dette er en selvmotsigelse, det lar seg simpelthen ikke gjøre. Og så har denne kunstneren gått og gjort det likevel!

De dråpeliknende formene nærmer seg nesten en form for pop Art eller tegneserieestetikk. Her ligger det en frekkhet, en fri lekenhet, som bryter fullstendig ut av det tradisjonsbundne formspråket som lysekronen også tilhører. For å lage en venetiansk lysekrone kreves store tekniske ferdigheter. Kunstneren mestrer teknikken til fingerspissene, men tar den til et nytt nivå ved å benytte seg av den friheten som bare kan nås når man virkelig mestrer et håndverk. Slik kan verket vise en finstilt balanse mellom løsslupne assosiasjoner og veldig store ytterpunkt.

Det er modig, i grunnen litt sært og nærmest dristig, av en samtidskunstner å holde seg i sjangeren lysekrone, å bli der og dyrke den i årevis. Faktisk er dette et av få verk i årets Årsutstilling som har en bruksfunksjon. Bruken går inn i helheten. Komposisjonen er perfekt, velkomponert i form, farge og funksjon.

Årsutstillingen
NORSKE KUNSTHÅNDVERKERE

KODE
KUNSTMUSEER OG KOMPOSTRUEM

